

ПРОСТИ ИМ, НЕ ЗНААТ ШТО ПРАВАТ!

Политичките номенклатури во Србија почнаа да ги злоупотребуваат сопствените граѓани во пресрет на новиот циклус избори, собирајќи националистички поени. При тоа, пласираат класични невинности и небулози, кои не одговараат на вистинската слика и на реалноста во Македонија.

"Зошто никој не го осуди владиката за проневера на 200.000 евра. За нив тој ќе добиеше 10 години затворска казна и никој немаше право да реагира", прашува адвокатот Тома Фила.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Србите собраа повеќе од половина милион потписи за да издејствуваат ослободување на Вранишковски од скопските зандани. Чинам толку не собраа ниту во процесот на уривање на Слободан Милошевиќ од тронот во деведесеттите години. Многу повеќе им дошло до Зорана. Гледајќи ги анкетите направени од БК телевизија низ српските градови, човек ќе си рече - овие уште војна што не ни почнале. Сме биле шовинисти, сме ги кршеле човековите права. Бараат да се ослободи "српскиот владика Јован", при тоа незнаејќи дека тој е македонски државјанин и Македонец по род. Политичките номенклатури во Србија почнаа да ги злоупотребуваат сопствените граѓани во пресрет на новиот циклус избори, собирајќи националистички поени. При тоа, пласираат класични невинности и небулози, кои не одговараат на вистинската слика и на реалноста во Македонија. Во врска со делото на Вранишковски во нашава земја се појавија

разно-разни размислувања и анализи, кои на домашен терен придонесоа за консолидирање на верниците и истороден став на црквените и на политичките претставници.

Изјавата на шефот на државата, Црвенковски дека поранешниот владика не ги штити верските интереси на Србите во Македонија, туку ја супституира работата на МПЦ и води кон нејзина деградација, придонесе тој во Србија да биде оквалификуван како тврдоглав човек. Интересен е ставот на познатиот адвокат Тома Фила, кој вели дека македонската држава погрешила кога го затворила Вранишковски за ширење верска омраза, бидејќи тоа обвинение и таа пресуда со сигурност ќе паднат пред европските судови.

"Зошто никој не го осуди владиката за проневера на 200.000 евра. За нив тој ќе добиеше 10 години затворска казна и никој немаше право да реагира", прашува Фила, кој истовремено му е советник на српскиот патријарх Павле.

Професорот Ферид Мухиќ ќе додаде дека Вранишковски би можел дури да биде и ослободен доколку односите меѓу Србија и Македонија заладат до неподносливо ниво.

Пред десеттина дена во Крагуевац се одржа протестен собир, преку кој од македонската Влада се побара безусловно ослободување на Зоран. При тоа, претседателот на одборот за ослободување искажа такви небулози, што во Македонија предизвикува гнев и разочарување. Постојано го спомнуваат братскиот македонски народ, а при тоа го сквернават со вакви реторики: "Во земјата која нашите дедовци со крв ја запеаја, со коски ја втемелија, со цркви ја омеѓија, не смее да се спомне ништо што е српско, а црквата се прогонува како во првите векови на христијанството и најцрниот комунизам". Некој не ја познава историјата. Или сака свесно и намерно да ја искривкоколчи.

МИСИЈАТА НА АПОСТОЛ ПАВЛЕ

Во Македонија христијанството почнало да се проповеда уште во времето на светите апостоли. По своето обраќање во христијанството апостол Павле извршил повеќе благовеснички патувања, во текот на кои тој го проповедал Христовото Слово. Организираше нови христијански општини, а старите ги утврдувал во веќе применото христијанско учење. Своето прво патување надвор од Азија, светиот апостол Павле го направил во Македонија. Тоа почнало во 51 година, а завршило во 54 година. Според книгата "Дела на светите апостоли", кога апостол Павле се наоѓал во Троада, му се јавил на сон еден Македонец кој му порачал да премине во Македонија и да им помогне на Македонците. Апостолот веднаш се одзвал на македонскиот повик. Уште со самото пристигнување во градот Филипи, апостол Павле и неговите соработници почнале да го проповедаат христијанството. Слушателите на апостолот, пред сè, биле Македонци, а тоа може да се заклучи од Посланието на светиот апостол до Филипјаните, каде вели дека во градот имало многу малку Евреи и Грци. Потоа Павле заминал за Солун, кој во тоа време бил главен град на Македонија. Не знаеме дали Србите ги имаат предвид овие историски факти и аргументи или не сакаат да им придадат значење. Во Македонија христијанството почнало особено да зема замав кога римскиот цар Константин Велики во 313 година го прифатил за државна религија. Кон крајот на петтиот век Солун станал седиште на Архиепископија, а Скупи на Митрополија.

СПЦ ПОД ЈУРИСДИКЦИЈА НА МПЦ

Нема податоци за тоа под чија јурисдикција била Величко-дремвицката епархија, на чие чело бил Свети Климент. Пред него оваа епархија била под јурисдикција на Цари-

градската патријаршија. Но, сепак останува неспорно дека Свети Климент е основоположник на идната самостојна Охридска архиепископија. И тој да не бил српски владика како Зоран? Територијата на Македонија во тој период била поделена на нови македонски епархии, кои биле управувани од македонски епископи. Црквата во тогашната силна македонска држава станала вистинска самостојна црква, со свој архиепископ и со свој Синод со седиште во Преспа - престолнината на цар Самуил. На малиот остров Ахил во Преспанското Езеро во големата црква се наоѓаат дванаесет епископски стола со архиепископски престол во средината, што упатува на тоа дека црквата имала свој Синод. Царската круна Самуил ја добил од Рим. Според тоа и прогласувањето на Охридската архиепископија за патријаршија зависела од тој чин. Според историските податоци, Охридската патријаршија, покрај епархиите во Македонија, ги опфаќала и епархиите во Тесалија, Епир, Албанија, Дукљан, Травунија, Захумље, Рашка, Босна, Срем и подунавска Бугарија. Дали Србија денес ги знае овие факти и кој од кого треба да бара признание? Натаму, од покрстувањето на Русите во X век и од првите контакти на Самуил со дворот на Владислав, целата писменост кон Русија тече од Македонија. Руската црква сè до 1037 година се наоѓа под јурисдикција на Охридската архиепископија. И кога пропаднало Самуиловото царство, византискиот цар Василие Втори, ценејќи ја улогата на Охридската архиепископија, не ја укинал, туку само ја симнал на ранг на автокефална архиепископија. Во тоа време под јурисдикција на Охридската патријаршија се нашле 31 епархија. Охрид станал важен црковен центар за поголемиот дел на Балканот, црковен центар рамен на оние во Цариград, Ерусалим и Александрија. По смртта на Василе Втори престанала толерантната политика, не само кон македонската црква туку и кон Македонците воопшто.

На чело на Охридската архиепископија биле поставувани Грци за архиепископи со цел да се погрчи македонското население.

КРШЕЊЕ НА КАНОНСКИТЕ ПРАВИЛА

Идејата за создавање српска автокефална црква ја дал најмладиот син на жупанот Немања од Рашка, монахот Сава. Сепак, тоа било остварливо само преку Охридската архиепископија, но Немања и неговиот син Сава знаеле дека патријаршијата тоа нема да го дозволи. Тоа упатува на заклучок дека Српската црква во тој период била под јурисдикција на

Македонската т.е. на Охридската патријаршија. Монахот Сава го заобиколува охридскиот архиепископ Хоматијан и побарал автокефалност на Српската црква од патријархот во Никеја. Со тоа направил канонски прекршок затоа што епархиите во тогашната српска држава се наоѓале под јурисдикција на Македонската православна црква. Сава дури и успеал во намерата да добие автокефалност од Никејскиот патријарх во 1219 година. И сега, заборавајќи ја оваа вистина, Српската православна црква претендира да биде мајка на својата мајка МПЦ. Кога подоцна СПЦ почнала да се шири на југ, на МПЦ ѝ биле одземени некои епархии и потчинети на Српската црква. Кога цар Душан завладеал со македонската држава во неговата земја се нашле две автокефални архиепископии, Охридската и Пеќската. Душан сакал да се прогласи за цар, а круната можел да ја добие само од патријарх.

ЦРКОВНИ НЕВИСТИНИ ЗА ПОЛИТИЧКИ НЕБУЛОЗИ!

Гледајќи ги анкетите низ српските градови, човек ќе си рече - овие уште војна што не ни почнале. Сме биле шовинисти, сме ги кршеле човековите права. Бараат да се ослободи "српскиот владика Јован", при тоа незнаејќи дека тој е македонски државјанин и Македонец по род. Постојано го спомнуваат братскиот македонски народ, а при тоа го сквернаат со реториките: "Во земјата која нашите дедовци со крв ја запеаја, со коски ја втемелија, со цркви ја омеѓија, не смее да се спомне ништо што е српско, а црквата се прогонува како во првите векови на христијанството и најцрниот комунизам". Некој не ја познава историјата. Или сака свесно и намерно да ја искривоколичи. Вранишковски можеби многу добро реторички стои, но фактите од црковната историја за него се шпанско село.

Затоа Пеќската архиепископија е прогласена за патријаршија. Во 1346 година на Црковно-народниот собор, одржан во Скопје, архиепископот Јоаникиј Втори е прогласен за патријарх на Српската православна црква, кој потоа го крунисал Душан за цар. Во времето на цар Душан, Охридската архиепископија се ослободила од дотогашните стеги на византискиот двор и станала целосно самостојна. Архиепископот веќе не бил назначуван од царот, туку бил избираан од епископите кои тој ги поставувал без да се меша државната власт. Душан се однесувал коректно и со почит кон Македонската православна црква. Сите промени во тогашната српска држава и црква настанувале со учество и благослов на македонскиот архиепископ. Тој учествувал и на Соборот кога е прогласен српскиот патријарх и кога е венчан српскиот цар Душан. Учеството на македонскиот поглавар т.е. охридскиот архиепископ се сметало како замена на цариградскиот патријарх, кој откажал да учествува на крунисувањето. Во тоа време Македонската православна црква била во добра материјална положба. И по сите овие, можеби по малку нафрлени факти од напластената историја на МПЦ, тежат лагите и манипулациите на великодостојниците на СПЦ и нивните политички покровители. Поинаку ги интерпретираат и буквално ги доведуваат до работ на срамот и под достоинството. Оттука, Вранишковски можеби многу добро реторички стои, но фактите од црковната историја за него се шпанско село. Како продолжена рака на српскиот шовинизам, не направи многу. Ќе мине само како краткорочна епизода и истрошена креда во рацете на недоучените читатели кои на крајот ќе паднат на испитот.